

έξευγενιστικήν έπεξεργασίαν τών ίνών και οικονομικά ώφέλη. Ούτω π.χ. κατά τόν προκαθαρισμόν του βάμβακος διά τής χρήσεως διαβρεκτικῶν μέσων, άποφεύγεται ή έκ του βρασμού έντός του άλκαλικού λουτρού υπό πίεσιν φθορά του ύλικού, κατά τρόπον ώστε αί ίνες νά διατηρῶσι τήν έλαστικότητα των, τό μαλακόν και τήν λάμψιν των. Είς πολλές περιπτώσεις ώς π.χ. κατά τόν μερσερισμόν άνεπεξεργάστου (άλευκάστου) βάμβακος ή κατά τήν βαφήν ύφασμάτων μικτών μετά έρίου με μικρόν βαθμόν άκαθαρσίας δυνάμεθα χάρις εις τήν ύψηλήν διαβρεκτικήν δύναμιν

είδικών προϊόντων νά προβαίνωμεν εις τήν έπεξεργασίαν άπ' εϋθείας έκ τής ξηράς καταστάσεως άνευ ιδιαιτέρας τινός προεπεξεργασίας.

Η βιομηχανία τών βοηθητικῶν κλωστοϋφαντουργικῶν μέσων, διδοῦσα έν καιρῷ τήν μεγάλην σημασίαν τών διαβρεκτικῶν μέσων διά τόν κλωστοϋφαντουργικόν έξευγενισμόν, κατάρθωσε νά τελειοποιήση τά διαβρεκτικά μέσα, ώστε ο σύγχρονος έξευγενιστής νά έχη εις χείρας του προϊόντα δυνάμενα νά θεωρηθῶσιν ώς ίκανοποιούντα όλας τās επιθυμίας του.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Καταλυτική επίδρασις του ροδίου εις ύδρογονώσεις. Υπό Κ. Ζέγγελη και Αικ. Στάθη. Πρακτικά Άκαδημίας Άθηνών, 13, Άπρίλιος 1938.

Διά τής έργασίας ταύτης κατεδείχθη ότι τό άπό του 1919 παρασκευασθέν υπό τών Κ. Ζέγγελη και Β. Παπακωνσταντίνου κολλοειδές ρόδιον, υπερέχει ώς ύδρογονωτικός καταλύτης τών άλλων εύγενών μετάλλων λευκοχρύσου και ίριδίου.

Διά τής καταλυτικής επίδράσεως του κολλοειδοϋς ροδίου επέτυχον οί συγγραφείς νά ύδρογονώσουν όλας τās συνήθως διά τών άλλων συγγενών καταλυτών ύδρογονουμένας ομάδας σωμάτων ήτοι σώματα τής όλεφινικής σειράς, άρωματικές νιτροένώσεις και όργανικές ένώσεις του κυανίου.

Τό κύριον όμως ένδιαφέρον τής έργασίας ταύτης έγκειται εις τό ότι επέτυχον διά του κολλοειδοϋς ροδίου νά ύδρογονώσουν έν συνήθει θερμοκρασία και πίεσει και δη έν ουδέτερω διαλύματι, τόν βενζολικόν πυρήνα, τόσον έν τή άνιλίνη, ήτις διεσπάσθη πρὸς άμμωνίαν και έξαϋδροβενζόλιον, όσον και έν αὐτῷ τῷ βενζολίῳ, τό όποιον υπέστη πλήρη ύδρογόνωσιν. Έπίσης υπό τās αὐτάς ως άνω συνθήκας επέτυχον τήν ύδρογόνωσιν του καρβονυλίου τής άκετόνης πρὸς τήν αντίστοιχον άλκοολικήν ομάδα.

Τοιαῦται ύδρογονώσεις δι' ουδενός τών μέχρι σήμερα γνωστών καταλυτών είχον έπιτευχθῆ, πλην μόνον υπό ηύξημένην θερμοκρασίαν και πίεσιν, ειδικότερον δε έν ισχυρῶς όξίνῳ, άπό όξικου όξέος, διαλύματι.

ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ένισχυτής δι' άπαριθμητάς άνευ ύψηλῆς άντιστάσεως έκροῆς. Υπό Καίσαρος Άλεξοπούλου και Σαίτ. Περισσεράκη. Naturwissenschaften, 26, 105 (1938).

Διά τήν άσφάλῃ λειτουργίαν τών άπαριθμητών απαιτεῖται άντιστάσις έκροῆς 10⁹ Ω. Η χρησιμοποίησις τοιαύτης άντιστάσεως συνεπάγεται πολλά μειονεκτήματα. Έσχάτως έδημοσιεύθη υπό τών Neher και Harger διάταξις έπιτρέπουσα τήν χρησιμοποίησιν άντιστάσεως έκροῆς κατά πολύ μικροτέρας, ή μέθοδος όμως αὐτή είναι έφαρμόσιμος μόνον εις άπαριθμητάς χαμηλῶν τάσεων.

Έν τῇ προκειμένη έργασία έκτίθεται νέα συνδεσμολογία, ή όποία, ένῶ χρησιμοποιεῖ μικράν άντίστασιν έκροῆς (5 ΜΩ), έφαρμόζεται εις άπαριθμητάς οίασδήποτε τάσεως.

Περί ένώσεώς τινός διασπώμενης εις καθάρην κατάστασιν εύκόλως υπό τήν επίδρασιν τῆς ύλης τών τοιχωμάτων. Υπό S. C. J. Olivier και J. Wit. — Recueil des travaux chimiques des Pays-Bas. 57, 90-94 (1938).

Τό 2-βρωμομέθυλο-ναφθαλίניον, ζέει κατά Schulze εις 213^ο/100 mm., και κατά Shoppe εις 180^ο—182^ο/20 mm. Κατά τούς συγγραφείς, καθάρων 2 βρωμομεθυλοναφθαλίניον δέν δύναται ν' άποσταχθῆ αναλλοίωτον υπό ήλαττωμένην πίεσιν (14 mm.). Τοῦτο ήδη εις θερμοκρασίαν 70^ο διασπᾶται ζωηρῶς, αναδίδον άτμούς ΗBr, όταν ή θέρμανσις εκτελεῖται έντός φιάλης έκ βοημικής ύάλου.

Οί συγγραφείς απέδειξαν ότι τό φαινόμενον τοῦτο όφείλεται εις τήν καταλυτικῶς δρῶσαν ύλην τών τοιχωμάτων τῆς συσκευῆς, έντός τῆς όποίας έγένετο ή θέρμανσις.

Τά προϊόντα τῆς διασπάσεως του 2-βρωμομεθυλο-ναφθαλινίου έχουν τήν αὐτήν εκατοστιαίαν σύνθεσιν με τό δι-β-ναφθολο-στιλβένιον ήτιο C₂₂H₁₆, λαμβάνονται όμως ως άμορφον σώμα ύψηλοῦ βαθμοῦ πολυμερισμοῦ, παρουσιάζοντος έν τούτοις εις τήν κατασκευῆν του μορίου ώρισμένας κανονικότητας.

Γ. Π. Σ.

Η ύγιεινή αξία του μεταφωσφορικού νατρίου κατά τήν πλύσιν τών μαγειρικῶν σκευῶν. — Υπό G. O. Hall και Ch. Schwartz. — Ind. Eng. Chem. 29, 421—424 (1937).

Τά περιέχοντα μεταφωσφορικό νάτριον άλκαλικά άπολιπαντικά μέσα ένδεικνυνται ώς τά καλύτερα από άπόψεως ύγιεινῆς κατά τήν πλύσιν μεγάλου άριθμοῦ μαγειρικῶν σκευῶν ώς π.χ. εις έστιατόρια. Η άνωτέροτης των δέν συνίσταται εις βακτηριοκτόνον ίκανότητα του μεταφωσφορικού νατρίου, αλλά εις τό γεγονός ότι ή ένωσις αὐτή έμποδίζει τόν επί τών μαγειρικῶν σκευῶν σχηματισμόν άδιαλύτου ύμένος έξ άλάτων και σαπῶνων μετ' άλκαλικῶν γαιῶν.

Α.Α.Α.